

Forslag til Rådets forordning om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af tekstureret garn af endeløse polyesterfibre (PTY) med oprindelse i Indien og om endelig opkrævning af den midlertidig told

(2003/C 45 E/27)

KOM(2002) 613 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 7. november 2002)

BEGRUNDELSE

Den 9. november 2001 indledte Kommissionen en antidumpingundersøgelse vedrørende importen til Fællesskabet af tekstureret garn af endeløse polyesterfibre med oprindelse i Indien.

Sideløbende hermed blev der indledt en antisubsidieprocedure vedrørende importen af tekstureret garn af endeløse polyesterfibre med oprindelse i Indien og Indonesien samme dag.

Det fremgik af undersøgelsen, at der forekom skadelig dumping og subsidiering, og Kommissionen indførte derfor en midlertidig antidumpingtold og en midlertidig udligningstold på importen fra Indien ved henholdsvis forordning (EF) nr. 1411/2002 og (EF) nr. 1412/2002.

Vedlagte forslag til Rådets forordning er baseret på de endelige undersøgelsesresultater angående dumping, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser, som bekræftede de foreløbige resultater.

Det foreslås derfor, at Rådet vedtager vedlagte forslag til forordning, som skal offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* inden den 30. november 2002.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, særlig artikel 9,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

- (1) Kommissionen indførte ved forordning (EF) nr. 1412/2002 ⁽²⁾ (i det følgende benævnt »forordningen om midlertidig told«) en midlertidig antidumpingtold på importen til Fællesskabet af tekstureret garn af endeløse polyesterfibre (i det følgende benævnt »PTY«) med oprindelse i Indien.
- (2) Kommissionen indførte samtidig ved forordning (EF) nr. 1411/2002 ⁽³⁾ også en midlertidig udligningstold på importen af PTY med oprindelse i Indien.
- (3) Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra 1. oktober 2000 til 30. september 2001 (i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden«). Der blev konstateret en skrivefejl i forordningen om midlertidig told, og det bekræftes som vist i nedenstående tabeller, at undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for skadesanalysen omfattede perioden fra 1. januar 1996 (og ikke 1. oktober 1997 som angivet i forordningen om midlertidig told) til udgangen af undersøgelsesperioden (i det følgende benævnt »den betragtede periode«). Denne periode blev valgt på baggrund af en analyse af den overordnede udvikling i EF-erhvervsgrenens økonomiske situation under hensyn til virkningerne af de antidumpingforanstaltninger, der indførtes i 1996 over for Indonesien, Malaysia, Taiwan og Thailand.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2238/2000 (EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EFT L 205 af 2.8.2002, s. 50.

⁽³⁾ EFT L 205 af 2.8.2002, s. 26.

B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

- (4) Efter indførelsen af en midlertidig antidumpingtold på importen af PTY med oprindelse i Indien indsendte flere interesserede parter skriftlige bemærkninger. Parter, der anmodede om det, fik også lejlighed til at blive hørt mundtligt.
- (5) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle oplysninger, som den anså for nødvendige til sine endelige afgørelser.
- (6) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er sikkerhed i form af midlertidig told. De fik også tildelt en periode, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger efter offentliggørelsen af oplysningerne.
- (7) I tillæg til de kontrolbesøg, som Kommissionen allerede havde aflagt på det foreløbige stadium, blev der efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger også aflagt besøg hos Unifi Textured yarns Ltd, en EF-producent af PTY i Irland.
- (8) Der blev taget hensyn til parternes mundtlige og skriftlige bemærkninger, og de foreløbige afgørelser blev i påkommende tilfælde ændret i overensstemmelse dermed.

C. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

- (9) De indiske eksporterende producenter hævdede, at Kommissionen i sin analyse ikke havde taget hensyn til, at der er tre forskellige markedssegmenter for PTY i Fællesskabet, hvilket angiveligt er bevist ved, at der findes væsentligt forskellige gennemsnitlige salgspriser for PTY med oprindelse i Indien og i andre tredjelande og for PTY fremstillet af EF-erhvervsgrenen. Dette blev ifølge de pågældende producenter bekræftet ved, at EF-erhvervsgrenens gennemsnitspriser i undersøgelsesperioden var over 50 % højere end prisen på importen fra Indien, og dette skulle være tegn på, at PTY, der er fremstillet i Fællesskabet, ikke i alle henseender er samme vare som PTY, der har oprindelse i Indien.
- (10) Der erindres om, at det i den foreløbige undersøgelse blev fastslået, at der findes væsentlige forskelle i de grundlæggende fysiske egenskaber og anvendelsesformål for de forskellige typer og kvaliteter af PTY, og at alle typer PTY under disse omstændigheder bør anses for at være én og samme vare i forbindelse med denne procedure. Det blev også foreløbigt konkluderet, at PTY, der fremstilles i Indien og eksporteres til Fællesskabet, har samme grundlæggende fysiske egenskaber og anvendelsesformål som PTY, der fremstilles af EF-producenterne, og som derfor bør anses for at være samme vare, jf. artikel 1, stk. 4, i forordning (EF) nr. 384/96 (i det følgende benævnt »grundforordningen«). Forskelle i salgspriser kan ikke i sig selv betragtes som et kriterium for bestemmelsen af samme vare i den forbindelse.
- (11) Hvad angår argumentet om markedssegmenter, blev det hverken dokumenteret eller fastslået, at der fandtes en klar skillelinje baseret på objektive kriterier, som kunne underbygge konklusionen om, at varer, der indføres fra Indien, og varer, der fremstilles af EF-erhvervsgrenen, er forskellige varer. Salgspriserne i sig selv anses ikke for at være et tilstrækkeligt element til at fastlægge markedssegmenter, især på baggrund af dumping- og subsidieringspraksis. Hvad angår den konstaterede forskel i varetyper, som naturligvis indebærer forskellige elementer til fastsættelse af prisen, er der taget hensyn hertil ved beregningen af det niveau, der er nødvendigt for at afhjælpe underbud og skade som omhandlet i betragtning (48) i denne forordning.
- (12) Argumentet blev derfor afvist, og konklusionerne om, at PTY bør anses for at være en og samme vare, og at den overordnede analyse bør foretages på dette niveau, blev bekræftet.
- (13) Da der ikke fremkom yderligere bemærkninger, blev definitionen af den pågældende vare og samme vare i betragtning (11) til (13) i forordningen om midlertidig told bekræftet.

D. STIKPRØVE

- (14) Der blev ikke modtaget bemærkninger vedrørende stikprøven af indiske eksporterende producenter, og konklusionerne i betragtning (14) til (23) i forordningen om midlertidig told blev derfor bekræftet.

E. DUMPING**1. Normal værdi**

- (15) Efter vedtagelsen af midlertidige foranstaltninger anfægtede de tre undersøgte indiske eksporterende producenter af forskellige grunde afgørelserne om den fastsættelse af produktionsomkostninger og salgs- og administrationsomkostninger samt andre generalomkostninger (»SA&G«), der var blevet anvendt i forbindelse med spørgsmålet om normal handel og til beregningen af den normale værdi.
- (16) En eksporterende producent hævdede, at der var sket visse regnefejl vedrørende forbruget og af og til dobbelttælling af individuelle råvarer, hvilket havde indflydelse på produktionsomkostningerne til den pågældende vare.
- (17) Påstanden blev delvis afvist, da den eksporterende producent undlod at indgive relevante oplysninger om visse råvarer i rette tid for en efterprøvning. Flere oplysninger blev først modtaget efter kontrolbesøget, og Kommissionen traf under alle omstændigheder afgørelse på grundlag af oplysninger, som blev indgivet inden kontrolbesøget.
- (18) Samme eksporterende producent hævdede, at selskabet behørigt havde indgivet nærmere oplysninger om SA&G, men at Kommissionen alligevel havde overvurderet disse udgifter, da visse »etableringsudgifter« (dvs. administrationsudgifter) som nævnt i selskabets årsrapport og inkluderet i SA&G, faktisk vedrørte fremstillingsomkostningerne. Den eksporterende producent hævdede også, at der ikke var blevet taget hensyn til valutaoverskud ved beregningen af SA&G.
- (19) I artikel 2, stk. 5, i grundforordningen hedder det, at »[...] En fordeling af omkostninger, der beror på en fast praksis, kan lægges til grund.« Kommissionen lagde selv de reviderede oplysninger i selskabets årsrapport til grund ved beregningen af SA&G, da selskabet kun delvis havde udfyldt de relevante dele af spørgeskemaet. Der forelå således ikke oplysninger, som kunne give mulighed for at overveje en anden fordeling. Etableringsudgifterne i årsrapporten udgjorde en del af en regnskabsgruppe, der var tydelig og adskilt fra fremstillingsomkostningerne. Det blev konkluderet, at alle disse etableringsudgifter ikke var blevet indføjet i de fremstillingsomkostninger, som selskabet havde angivet, og at de burde indføres i SA&G. Hvad angår valutaoverskud, blev dette beløb medtaget i fremstillingsomkostningerne i selskabets årsrapport. Det blev derfor konkluderet, at beløbet allerede var indføjet i de fremstillingsomkostninger, som selskabet havde angivet. Kravet blev afvist, og den oprindelige beregning angående dette punkt bekræftes.
- (20) En anden eksporterende producent anmodede om anvendelse af en anden fordelingsmetode for finansieringsomkostningerne i SA&G. Producenten hævdede, at det var rigtigt at anvende omsætningen til fordelingen i forbindelse med driftskapitalen, men at den mest passende fordelingsmetode ville være at anvende produktionen af de respektive varer, når der var tale om terminslån, der blev optaget som en investering i produktionsfaciliteter. Den pågældende hævdede også, at det var nødvendigt at tage særligt hensyn for at undgå dobbelttælling på grund af den række af på hinanden følgende varer, som fremstilles på samme produktionsfaciliteter.
- (21) Det første krav angående beregningsmetoden blev godtaget, da det blev påvist, at det var en mere passende metode i forbindelse med disse omkostninger. SA&G-omkostningerne blev derfor revideret, inden de blev anvendt til afprøvningen af spørgsmålet om normal handel og beregningen af den normale værdi. Det andet krav måtte afvises, da de oplysninger, der blev efterprøvet i forbindelse med kontrolbesøget, ikke tydede på nogen form for dobbelttælling, og kravet kunne derfor ikke underbygges.

- (22) Alle eksporterende producenter hævdede, at det ikke var rigtigt at indføre et beløb for omkostninger til søfragt i salgsudgifterne på hjemmemarkedet, da der ikke påløb sådanne fragtomkostninger.
- (23) Dette blev godtaget og SA&G-omkostningerne ændret, inden de blev anvendt til afprøvningen af spørgsmålet om normal handel og beregningen af den normale værdi.
- (24) En anden eksporterende producent hævdede 1), at Kommissionen havde talt to gange og således øget finansieringsomkostningerne i SA&G-omkostningerne i forhold dertil, 2) at Kommissionen afveg fra at fordele SA&G-omkostningerne på vare- eller hjemmemarkedsbasis og tog tilflugt til SA&G-omkostninger på afdelingsbasis og således medtog andre varer end den pågældende vare i fordelingen, 3) at Kommissionen afveg fra at anvende undersøgelsesperioden og anvendte det sidste regnskabsår, som sluttede i undersøgelsesperioden, både til beregningen af fremstillingsomkostningerne og SA&G-omkostningerne, og 4) at Kommissionen grupperede visse varetyper og derfor afveg fra at anvende sine egne produktkontrolnumre til at sikre en retfærdig sammenligning.
- (25) Kravet blev godtaget med hensyn til det første punkt, og SA&G-omkostningerne blev ændret vedrørende disse omkostninger. Hvad angår punkt 2), erindres der igen om bestemmelserne i artikel 2, stk. 5, i grundforordningen som nævnt i betragtning (19). Under kontrolbesøget fik Kommissionen ikke forelagt optegnelser, hvoraf det fremgik, at selskabet havde en fast praksis med at anvende en omkostningsfordeling baseret på varer eller marked. Kravet blev derfor afvist og fordelingen af SA&G-omkostninger på afdelingsbasis bekræftet. Med hensyn til punkt 3 og SA&G-omkostninger, blev kravet delvis accepteret, og Kommissionen foretog en ny beregning af disse udgifter, hvori den medtog de seneste relevante oplysninger, efter at den havde modtaget reviderede oplysninger angående det seneste regnskabsår, som omfattede anden halvdel af undersøgelsesperioden. Kravet angående fremstillingsomkostninger blev afvist, fordi Kommissionens beregning var baseret på den samlede produktion af mellemproduktet, mens den eksporterende producent kun havde forelagt oplysninger angående en del af den samlede produktion. Kommissionens beregning blev således anset for at være foretaget på et mere repræsentativt grundlag, idet den omfattede hele produktionen. Med hensyn til punkt 4 blev kravet afvist, fordi Kommissionen ikke havde foretaget nogen gruppering af forskellige varetyper uden for de produktkontrolnumre, den anvendte for at sikre en retfærdig sammenligning. Kun visse typer af et mellemprodukt, der blev anvendt i produktionen af den undersøgte vare, blev grupperet i overensstemmelse med en tabel, som den eksporterende producent selv forelagde til beregning af de produktionsomkostninger, der blev anvendt til afprøvningen af spørgsmålet om normal handel og beregningen af den normale værdi.

2. Eksportpris

- (26) Der blev ikke fremsat krav angående fastsættelsen af eksportprisen. Undersøgelsesresultaterne i betragtning (3) i forordningen om midlertidig told bekræftes derfor.

3. Sammenligning

i) Toldgodtgørelse i henhold til toldgodtgørelsesordningen (»DEPB«)

- (27) Alle indiske eksporterende producenter gentog deres krav om, at Kommissionen burde have indrømmet dem den justering, de havde anmodet om i henhold til artikel 2, stk. 10, litra b), eller artikel 2, stk. 10, litra k), i grundforordningen, af den normale værdi for fordele modtaget efter DEPB-ordningen på efter-eksportbasis (betragtning (34) i forordningen om midlertidig told).
- (28) Ifølge artikel 2, stk. 10, »[...] tages der i hvert enkelt tilfælde i form af justeringer behørigt hensyn til forskelle i faktorer, der påstås og påvises at påvirke priserne og dermed prisernes sammenlignelighed [...]« (understregningen tilføjet). I henhold til artikel 2, stk. 10, litra b), i grundfor-

ordningen foretages der en justering, når to betingelser er opfyldt kumulativt: for det første pålægges importafgifter samme vare og materialer, der fysisk indgår heri, når varen er bestemt til forbrug i eksportlandet, og for det andet bliver disse importafgifter refunderet eller ikke opkrævet, når varen eksporteres til Fællesskabet. Disse betingelser danner grundlaget for at fastsætte forskelle, som påvirker prisernes sammenlignelighed for de pågældende faktorer. Som på det foreløbige stadium blev der ikke fundet afgørende beviser angående det første krav. Det var derfor ikke muligt at indrømme en justering for toldgodtgørelse. Ifølge artikel 2, stk. 10, litra k), »kan der også foretages en justering for forskelle i andre faktorer [...] hvis det påvises, at de påvirker sammenligneligheden af priser som anført i dette stykke, især at kunder konsekvent betaler andre priser på hjemmemarkedet på grund af forskelle i disse faktorer« (understregningerne tilføjet). I det foreliggende tilfælde blev ingen af ovennævnte krav påvist, da de eksporterende producenter ikke kunne fremlægge afgørende beviser til støtte for deres krav. Det var derfor ikke muligt at indrømme en justering for forskelle i andre faktorer, og resultaterne i betragtning (34) i forordningen om midlertidig told bekræftes.

ii) *Toldgodtgørelse i henhold til forhåndslicensordningen (»ALS«)*

- (29) To indiske eksporterende producenter gentog deres krav om, at Kommissionen burde have indrømmet dem den justering, de havde anmodet om i henhold til artikel 2, stk. 10, litra b) eller i henhold til artikel 2, stk. 10, litra k), i grundforordningen, af den normale værdi for fordele modtaget i henhold til ALS-ordningen (betragtning (34) i forordningen om midlertidig told. Begge producenter hævdede også, at Kommissionen havde foretaget en mere detaljeret undersøgelse i forbindelse med den sideløbende antisubsidieprocedure og havde godtaget, at den nævnte ordning ikke var en udligningsberettiget ordning. Der burde derfor have været foretaget en justering, som kunne afhjælpe denne angivelige modsigelse mellem de to procedurer. De eksporterende producenter hævdede også, at kravet om, at det skulle påvises, at råvarer, der indgår i produktionen i eksportlandet, indeholder et toldkomponent, udgjorde en unødigt stor bevisbyrde.
- (30) Hver enkelt antidumpingprocedure vurderes efter egen berettigelse og undersøges på grundlag af egne faktuelle og lovmæssige omstændigheder, som kan afvige fra alle andre procedurer. Argumentet om et parallelt forløb mellem to forskellige procedurer blev derfor anset for at være irrelevant. Under alle omstændigheder hedder det i betragtning (66) i Kommissionens forordning (EF) nr. 1411/2002, at »begge ordninger [forhåndslicensordningen og forhåndslicensordningen for mellemleverancer] kan derfor anses for at være udligningsberettigede. De undersøgte selskaber kunne imidlertid påvise, at mængderne af importerede materialer, der var fritaget for importtold, ikke oversteg de mængder, der blev anvendt til de eksporterede varer.« Citatet udstikker imidlertid kun et generelt princip. Der erindres i den forbindelse om kravene i artikel 2, stk. 10, hovedet, artikel 2, stk. 10, litra b), og artikel 2, stk. 10, litra k), i grundforordningen som nævnt i betragtning (28). Ligesom det var tilfældet i forordningen om midlertidig told, blev kravene i grundforordningen ikke påvist, da de eksporterende producenter ikke fremlagde afgørende beviser, som kunne underbygge det fulde omfang af deres respektive krav. Det bemærkes også, at det ikke er en unødigt stor bevisbyrde at kræve af de eksporterende producenter, at de påviser, at råvarer, som indgår i produktionen i eksportlandet, indeholder et toldelement. Da de midlertidige foranstaltninger blev vedtaget, blev der indrømmet behørig justering for sådanne afgifter, når de blev dokumenteret ved de eksporterende producenters regnskabsoplysninger; ellers blev kravene afvist. Dette viste, at selskaberne som krævet i spørgeskemaet var i stand til at påvise, om der fandtes importafgifter, der blev pålagt samme vare og materialer, der fysisk indgik heri, når de var bestemt til forbrug i Indien. Derfor og af de grunde, der er anført i betragtning (28), var det ikke muligt at indrømme en justering for toldgodtgørelse, og resultaterne i betragtning (34) i forordningen om midlertidig told bekræftes.

iii) *Forbrugsafgift*

- (31) En eksporterende producent gentog sit krav om en justering i henhold til artikel 2, stk. 10, litra b), for et beløb svarende til en indirekte afgift, der pålægges samme vare, når den er bestemt til forbrug i Indien, og refunderes, når varen eksporteres til Fællesskabet.

- (32) På det tidspunkt, hvor der blev indført midlertidige foranstaltninger, konstateredes det, at selskabet fik refunderet forbrugsafgiften efter eksport af den pågældende vare. Da selskabet imidlertid ikke påviste, at hele beløbet blev refunderet, måtte kravet justeres nedad. Efter vedtagelsen af de midlertidige foranstaltninger indgav den pågældende producent som krævet af Kommissionen flere supplerende oplysninger og dokumentation til støtte for kravet, som blev efterprøvet. Disse oplysninger blev anset for at være afgørende i forbindelse med den foreliggende sag, og derfor blev der indrømmet justering for hele det krævede beløb. Undersøgelsesresultaterne i betragtning (35) i forordningen om midlertidig told blev derfor ændret.

iv) *Omsætningsafgift*

- (33) En anden eksporterende producent gentog sin påstand om, at selskaber var fritaget for at betale omsætningsafgift som et resultat af den indiske regerings politik for at tilskynde til oprettelse af fabrikker i mindre udviklede områder, og anmodede derfor om en justering i den forbindelse. Det fremgik af alle indgivne oplysninger og kontrolbesøget på stedet, at alle fakturaer angående hjemmemarkedssalg viste, at den pågældende producent var fritaget for at betale denne afgift, som ikke blev opkrævet særskilt i fakturaterne. Det blev således ikke påvist, at selskabet opkrævede den pågældende afgift på hjemmemarkedssalget og deponerede den hos staten, og der var således ikke tale om, at en sådan afgift »påhviler den pågældende vare« ved salg på hjemmemarkedet. Undersøgelsesresultaterne i betragtning (36) i forordningen om midlertidig told bekræftes derfor.

v) *Handelsled*

- (34) En indisk eksporterende producent gentog sit krav om en justering for forskelle i handelsled mellem salget af den pågældende vare på hjemmemarkedet og på eksportmarkeder (betragtning (37) i forordningen om midlertidig told).
- (35) Det fremgik imidlertid af oplysningerne i besvarelsen af spørgeskemaet og kontrolbesøget på stedet, at der ikke var nogen konsekvente og klare forskelle i funktioner og priser i de forskellige handelsled på hjemmemarkedet i Indien. Der blev ikke fremlagt nye oplysninger. Undersøgelsesresultaterne i betragtning (37) i forordningen om midlertidig told bekræftes derfor.

4. **Dumpingmargen**

- (36) Da der ikke fremkom bemærkninger eller nye oplysninger, bekræftes metoden i betragtning (39) til (44) i forordningen om midlertidig told.
- (37) Af sammenligningen af den reviderede vejede gennemsnitlige normale værdi og den vejede gennemsnitlige eksportpris for hver varetype af fabrik fremgik det, at der fandt dumping sted i forbindelse med alle undersøgte eksporterende producenter. Den beregnede vejede gennemsnitlige dumpingmargen for samarbejdsvillige selskaber, som ikke indgik i stikprøven, blev også undersøgt i henhold til artikel 9, stk. 6, i grundforordningen. De reviderede beregninger påvirker også restdumpingmargenen. På baggrund af det høje samarbejdsniveau fastsættes restdumpingmargenen på et niveau svarende til den højeste dumpingmargen, der er fastsat for en samarbejdsvillig eksporterende producent.
- (38) De endelige dumpingmargener i procent af importprisen cif, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Indo Rama Synthetics Limited: 10,7 %

Reliance Industries Limited: 6,1 %

Welspun Syntex Limited: 17,0 %

Samarbejdsvillige eksporterende producenter, som ikke indgik i stikprøven: 8,9 %

Restdumpingmargen: 17,0 %.

F. ERHVERVSGREKEN I FÆLLESSKABET

- (39) Kort tid efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger indstillede Dupont SA, en af de samarbejdsvillige EF-producenter, der indgik i definitionen af erhvervsgrenen i Fællesskabet i forbindelse med den foreløbige undersøgelse, definitivt sin produktion af PTY i Fællesskabet, angiveligt på grund af lavprismporten på markedet i Fællesskabet. Da der var tale om en endelig beslutning, blev det ikke længere anset for passende at betragte Dupont SA som en del af erhvervsgrenen i Fællesskabet. Til fastsættelsen af endelige undersøgelsesresultater blev det derfor overvejet, om erhvervsgrenen i Fællesskabet burde defineres som bestående af de to resterende samarbejdsvillige EF-producenter, nemlig UNIFI Textured yarns Ltd og Sinterama SpA.
- (40) Det blev derfor kontrolleret, om de to selskaber stadig tegnede sig for en væsentlig del af produktionen i Fællesskabet som omhandlet i artikel 5, stk. 4, i grundforordningen. Det konstateredes, at de to resterende samarbejdsvillige EF-producenters samlede produktion udgjorde 30 % af den samlede produktion i Fællesskabet af samme vare i undersøgelsesperioden. Det er mere end tærskelen på 25 % i nævnte artikel. De to selskaber udgør derfor erhvervsgrenen i Fællesskabet i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, i grundforordningen.
- (41) De indiske eksporterende producenter hævdede, at skadesanalysen på det foreløbige stadium kun var baseret på en ganske lille del af EF-producenterne. Til grund for deres påstand nævnte de, at de klagende EF-producenter, der reelt samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, ikke tegnede sig for en væsentlig del af produktionen i Fællesskabet.
- (42) Påstanden er ikke korrekt, og den blev afvist, da de to resterende selskaber tegner sig for over 25 % af den samlede produktion i Fællesskabet. Det bekræftes derfor, at de pågældende to samarbejdsvillige EF-producenter udgør erhvervsgrenen i Fællesskabet som omhandlet i artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, i grundforordningen.

G. SKADE**1. Forbruget i Fællesskabet**

- (43) Da der ikke foreligger nye oplysninger bekræftes de foreløbige undersøgelsesresultater angående forbruget i Fællesskabet i betragtning (54) og (55) i forordningen om midlertidig told. I hele den betragtede periode udviklede forbruget i Fællesskabet sig som følger:

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
Forbruget i Fællesskabet	285 640	341 660	369 031	353 376	360 176	339 352
1996 = 100	100	120	129	124	126	119

2. Importen fra Indien

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
Importen fra Indien	7 583	16 992	18 064	11 824	18 752	22 683
1996 = 100	100	224	238	156	247	299
Markedsandel	2,7 %	5,0 %	4,9 %	3,3 %	5,2 %	6,7 %
Pris	1,9	2,0	1,7	1,4	1,8	1,7
1996 = 100	100	107	91	75	95	93

- (44) Importen med oprindelse i Indien tredobledes næsten i absolutte tal i den betragtede periode fra 7 583 tons i 1996 til 22 683 tons i undersøgelsesperioden. I perioden fra 1999 til undersøgelsesperioden på et tidspunkt, hvor der var nedgang i det samlede forbrug i Fællesskabet, steg importen fra Indien næsten til det dobbelte.
- (45) Den pågældende imports andel af markedet i Fællesskabet steg fra 2,7 % i 1996 til 6,7 % i undersøgelsesperioden. Sideløbende med den hastige stigning i importen mellem 1999 og undersøgelsesperioden steg også markedsandelen fra 3,3 % til 6,7 %, mens det samlede forbrug i Fællesskabet faldt.
- (46) Hvad angår den gennemsnitlige importpris, steg den først i perioden 1996-1997 for så siden at falde. Det laveste prisniveau blev nået i 1999.
- (47) Da der ikke er fremkommet bemærkninger til omfanget af og priserne på importen fra Indien, bekræftes de foreløbige undersøgelsesresultater i betragtning (56) til (58) i forordningen om midlertidig told.
- (48) Beregningerne af prisunderbud er revideret på baggrund af ovennævnte ændring i EF-erhvervsgrenens sammensætning. Metoden til beregning af underbudsmargener som anført i betragtning (59) og (61) i forordningen om midlertidig told er dog uændret. Med henblik på at analysere prisunderbud blev priserne på de forskellige typer PTY med oprindelse i Indien sammenlignet med priserne for tilsvarende typer, som fremstilles og sælges af EF-erhvervsgrenen. En sammenligning af de samlede gennemsnitspriser som foreslået af de indiske eksporterende producenter ville ikke have taget hensyn til de forskellige varetyper, der fandtes, og ville have givet misvisende resultater.
- (49) På dette grundlag lå de reviderede prisunderbudsmargener udtrykt i procent af EF-erhvervsgrenens priser på mellem 23 % og 28 % for de eksporterende producenter, som samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.

3. EF-erhvervsgrenens situation

- (50) Efter at en samarbejdsvillig EF-producent som nævnt var blevet udelukket fra definitionen af erhvervsgrenen i Fællesskabet, var det nødvendigt at revidere de foreløbige fastlagte skadesindikatorer i overensstemmelse dermed. Nedenstående oplysninger viser udviklingen i skadesindikatorerne i den betragtede periode angående de to resterende samarbejdsvillige EF-producenter. Af hensyn til fortroligheden anvendes indekstal, da EF-erhvervsgrenen kun består af to EF-producenter.

Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse (1996 = 100)

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
Produktionsmængde	100	112	117	112	122	118
Produktionskapacitet	100	110	116	118	130	135
Kapacitetsudnyttelse	100	101	101	95	94	88

- (51) EF-erhvervsgrenens produktionsmængde steg 18 % i den betragtede periode. Den største stigning fandt sted mellem 1996 og 1998. Derefter fulgte produktionen en ustabil kurve og nåede i undersøgelsesperioden et niveau, som kunne sammenlignes med niveauet i 1998.
- (52) Produktionskapaciteten blev fastlagt på grundlag af den teoretiske maksimale produktion pr. time på de installerede maskiner, multipliceret med de årlige teoretiske arbejdstimer under hensyn til vedligeholdelse og andre tilsvarende afbrydelser i produktionen.

- (53) Stigningen i produktionskapaciteten skete i to etaper. Den første fandt sted mellem 1996 og 1998, med en stigning på 16 %. EF-erhvervsgrenens produktionsmængde øgedes også i et sammenligneligt omfang i den pågældende periode, hvilket resulterede i en stabil og høj kapacitetsudnyttelse. Den anden stigning fandt sted mellem 1999 og udgangen af undersøgelsesperioden, hvor produktionskapaciteten steg omkring 14 %. I denne periode blev produktionsniveauet ved med at være forholdsvis stabilt, hvilket forklarer nedgangen i kapacitetsudnyttelsen.

Lagre (1996 = 100)

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
Lagre	100	62	10	5	25	72

- (54) Nedgangen i lagrene i perioden 1996 til 1999 kan forklares ved, at salget steg betydeligt, navnlig sammenlignet med produktionsmængden i samme periode. Derefter voksede lagrene som følge af en betydelig nedgang i salget samtidig med en mindre produktionsstigning.

Salgsmængde, markedsandel og vækst (1996 = 100)

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
Salgsmængde	100	116	121	116	116	106
Markedsandel	100	98	94	94	92	89

- (55) EF-erhvervsgrenens salg steg 6 % i den betragtede periode, målt i mængde. Det nåede et højdepunkt i 1998 (en stigning på 21 % i forhold til 1996) og faldt så 13 % i den efterfølgende periode.
- (56) I perioden 1996 til 1998 steg EF-erhvervsgrenens salg mindre kraftigt i forhold til udviklingen i det samlede forbrug i Fællesskabet. Denne nedgang var mere mærkbar end nedgangen i den generelle efterspørgsel efter PTY i Fællesskabet mellem 1998 og undersøgelsesperioden. Dette forklarer, hvorfor markedsandelen hele tiden var faldende.
- (57) De indiske eksporterende producenter hævdede, at Kommissionen burde have taget hensyn til udviklingen i alle EF-producenternes markedsandele i den betragtede periode og ikke kun til EF-erhvervsgrenens. Det ville have vist en generel stigning i markedsandele.
- (58) I henhold til artikel 3, stk. 1, i grundforordningen forstås ved »skade« væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet. Derfor er fastsættelsen af skadens omfang begrænset til den generelle økonomiske situation for de samarbejdsvillige EF-producenter, der udgjorde EF-erhvervsgrenen som anført i betragtning (42). Af tabellen i betragtning (86) fremgår det også, at der ligeledes var en kraftig nedgang i de andre EF-producenters markedsandel i den betragtede periode. De andre EF-producenters rolle er blevet vurderet i forbindelse med spørgsmålet om årsagssammenhæng. Argumentet blev derfor afvist.

Salgspris (1996 = 100)

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperiode
Gennemsnitlig salgspris	100	100	100	93	90	95

- (59) EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspris var stabil mellem 1996 og 1998 og faldt så 5 % i den efterfølgende periode. På grundlag af en sådan sammenligning af priserne for sammenlignelige varetyper, som solgtes til markedet i Fællesskabet i undersøgelsesperioden, blev der fastlagt underbudsmargener på 23-28 %.

Rentabilitet (1996 = 100)

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
Rentabilitet	100	125	106	40	- 223	- 254

- (60) EF-erhvervsgrenens rentabilitet udtrykt i afkastet af nettosalget på fællesskabsmarkedet faldt stærkt i løbet af den betragtede periode, fra et positivt niveau i 1996 til et meget negativt niveau i undersøgelsesperioden.

Investeringer og mulighederne for at tilvejebringe kapital (1996 = 100)

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
Investeringer	100	59	183	90	69	18

- (61) Investeringsniveauet var særlig højt i 1996 og 1998 og må sættes i relation til stigningen i produktionskapaciteten. I undersøgelsesperioden var investeringerne stærkt begrænset i forhold til disse år.
- (62) EF-erhvervsgrenens evne til at tilvejebringe kapital fra enten eksterne finansieringsselskaber eller moderselskaber var ikke berørt i alvorlig grad i begyndelsen af den betragtede periode. Men i betragtning af tabene i undersøgelsesperioden blev erhvervsgrenens evne til at tilvejebringe kapital dog alvorligt ødelagt i undersøgelsesperioden.

Afkast af investeringer (1996 = 100)

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
Afkast af samlede aktiver	100	170	130	25	- 5	- 45

- (63) Afkastet af nettoaktiver (rentabiliteten i procent af EF-erhvervsgrenens samlede aktiver) blev anset for at være en passende indikator i denne sag.
- (64) Udviklingen i afkastet af nettoaktiver fulgte tallene for rentabiliteten og viste en tydelig forværring af EF-erhvervsgrenens finansielle situation, navnlig efter 1998.
- (65) De indiske eksporterende producenter anfægtede niveauet for afkastet af aktiver på grundlag af udviklingen i priserne på PTY og de vigtigste råvarer, der indgår i produktionen af PTY (især POY). De hævdede, at de gennemsnitlige salgspriser for PTY steg mere end indkøbsprisen for POY, og at det derfor måtte føre til en positiv udvikling i afkastet af aktiver.
- (66) For det første udviklede gennemsnitsprisen for PTY og POY sig på samme måde i perioden fra 1999 til undersøgelsesperioden. For det andet bør der tages hensyn til andre omkostningselementer som f.eks. andre materialer, der er anvendt, og fremstillingsomkostningerne. Alle disse elementer blev efterprøvet, og der blev taget hensyn dertil ved fastlæggelsen af rentabiliteten og afkastet af investeringer i den betragtede periode. Der blev også taget hensyn til udviklingen i værdien af aktiverne. Argumentet blev derfor afvist.

Likviditet (1996 = 100)

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
Likviditet	100	163	67	195	72	43

- (67) Tallene vedrørende likviditeten bekræftede, at der er sket en forværring af EF-erhvervsgrenens finansielle situation. Situationen var dog stadig positiv i hele den betragtede periode og nåede et højdepunkt i 1999. Dette skyldtes hovedsagelig pengetilstrømningen i 1999 fra det store antal salgstransaktioner, der blev registreret i 1998, og som rent faktisk blev indløst i 1999.

Beskæftigelse, lønninger og produktivitet (1996 = 100)

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
Antal ansatte	100	106	120	129	131	123
Lønomkostninger	100	117	125	142	141	145
Produktivitet	100	105	98	87	93	95

- (68) Antallet af ansatte steg 23 % i den betragtede periode. Beskæftigelsesomkostningerne steg 45 % i samme periode.

- (69) Produktiviteten faldt 5 % i den betragtede periode.

Genrejsning fra tidligere dumping

- (70) I perioden 1996 til 1998 var EF-erhvervsgrenens finansielle resultater tilfredsstillende, hvilket tyder på, at den i det mindste delvis havde overvundet følgerne af tidligere dumpingimport af varer med oprindelse i tredjelande, over for hvilke der var indført antidumpingforanstaltninger i 1996. EF-erhvervsgrenen kom derefter igen i en vanskelig situation mellem 1999 og undersøgelsesperioden som følge af stigningen i dumpingimporten fra Indien.

Faktisk dumpingmargen

- (71) Der er helt klart tale om betydelige endelige dumpingmargener. I betragtning af omfanget af og prisen på dumpingimporten kan virkningerne af disse dumpingmargener ikke anses for at være ubetydelige.

4. Konklusion om skade

- (72) Den foreløbige konklusion om, at EF-erhvervsgrenen led væsentlig skade i undersøgelsesperioden, jf. artikel 3 i grundforordningen, bekræftes. EF-erhvervsgrenens sårbare situation viste sig i perioden efter 1998. Mellem 1996 og 1998 steg EF-erhvervsgrenens produktionsmængde (+ 17 %) og kapacitetsudnyttelsen var høj, salgsmængden steg også (+ 21 %), mens salgspriserne blev ved med at være stabile, og erhvervsgrenen gav stadig fortjeneste (udtrykt i afkast af nettoomsætning, afkast af samlede aktiver og likviditet). EF-erhvervsgrenen var således i stand til at øge investeringerne og antallet af ansatte, og likviditeten var gunstig i hele perioden. Denne udvikling kan forklares ved de kombinerede positive virkninger af antidumpingforanstaltningerne over for Indonesien, Thailand, Taiwan og Malaysia, hvorved der igen var blevet skabt redelige handelsvilkår på markedet i Fællesskabet, samt forøgelsen af PTY-forbruget i Fællesskabet.

- (73) Efter 1998 begyndte en betydelig forværring af EF-erhvervsgrenens situation. Selv om produktionsmængden var stabil, faldt kapacitetsudnyttelsen 7 procentpoints, salget faldt 13 % målt i mængde, og salgspriserne faldt også 5 %. EF-erhvervsgrenen begyndte således at få store tab, og investeringsniveauet blev også berørt.

- (74) De indiske eksporterende producenter hævdede, at nogle af ovennævnte skadesindikatorer udviklede sig positivt i den betragtede periode og derfor ikke kunne pege i retning af skade.

- (75) Som angivet i artikel 3, stk. 5, i grundforordningen er ingen af de økonomiske faktorer i artiklen nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen om, hvorvidt EF-erhvervsgrenen lider væsentlig skade. Mere vigtigt er det, at selv om EF-erhvervsgrenens økonomiske situation faktisk blev bedre i perioden 1996 til 1998, viser tallene og ovennævnte konklusioner klart, at EF-erhvervsgrenen i den efterfølgende periode oplevede en betydelig forværring af sin situation og led væsentlig skade i undersøgelsesperioden. Argumentet blev derfor afvist, og ovennævnte konklusioner, dvs. at EF-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, bekræftes.

H. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. Indledning

- (76) I overensstemmelse med artikel 3, stk. 6, i grundforordningen undersøgte Kommissionen igen, om den væsentlige skade, der var forvoldt EF-erhvervsgrenen som defineret i betragtning (42), var forårsaget af dumpingimporten fra Indien. I overensstemmelse med artikel 3, stk. 7, i grundforordningen undersøgte Kommissionen også andre kendte faktorer, som kunne have skadet EF-erhvervsgrenen for at sikre, at skade forvoldt af sådanne faktorer ikke fejlagtigt blev tilskrevet dumpingimporten.

2. Dumpingimportens følgevirkninger

- (77) Mellem 1996 og undersøgelsesperioden tredobledes importen af varer med oprindelse i Indien fra 7 583 tons til 22 683 tons. Stigningen foregik i to etaper: en første mellem 1996 og 1998 på 138 %, og så i perioden fra 1999 til undersøgelsesperioden på 92 %, fra 11 824 tons til 22 683 tons, dvs. en stigning på omkring 10 800 tons. Den første stigning fandt således sted, mens fællesskabsmarkedet stadig ekspanderede, men den anden skete på et tidspunkt, hvor der var en stor nedgang i forbruget i Fællesskabet (– 14 000 tons). I samme periode, dvs. fra 1999 til undersøgelsesperioden, faldt EF-erhvervsgrenens salgsmængde omkring 13 %.
- (78) Det samme kan konstateres i relative tal. Den indiske markedsandel steg fra 2,7 % i 1996 til 6,7 % i undersøgelsesperioden. Stigningen skete i to etaper: mellem 1996 og 1998 fra 2,7 % til 4,9 % og mellem 1999 og undersøgelsesperioden fra 3,3 % til 6,7 %.
- (79) I 1999 nåede prisen på importvarer fra Indien det lave niveau af gennemsnitligt 1,4 EUR pr. ton, en nedgang på omkring 17 % i forhold til året før og 26 % sammenlignet med 1996. Ved hjælp af denne lavprispolitik var inderne i stand til at øge deres salg og genindvinde de tabte markedsandele i 2000 og undersøgelsesperioden. Priserne steg til niveauet for 1998, men var i gennemsnit stadigvæk lavere end niveauet i 1996 og 1997.
- (80) I undersøgelsesperioden blev der fastlagt store underbudsmargener på mellem 23 % og 28 %. Det viser klart, at importen fra Indien skabte et stærkt pristryk i undersøgelsesperioden. Med en markedsandel på 6,7 % i undersøgelsesperioden havde et sådant prisunderbud naturligvis betydelige negative virkninger for et gennemsligt og vigende fællesskabsmarked og for en vare, der er yderst prisfølsom.
- (81) Samtidig oplevede EF-erhvervsgrenen et fald i markedsandel på omkring et procentpoint mellem 1996 og 1998 og endnu et mellem 1999 og undersøgelsesperioden. Nedgangen skal ses på baggrund af udviklingen i EF-erhvervsgrenens priser. Den måtte sænke sine priser 7 % i 1999 i forhold til 1998 for at bevare sin position på markedet. Samme år faldt priserne på importvarerne fra Indien 17 %. EF-erhvervsgrenens priser lå derefter forholdsvis stabilt på et niveau, som imidlertid ikke var tilstrækkeligt højt til at opretholde en positiv finansiel situation. I modsætning til inderne var EF-erhvervsgrenen ikke i stand til at forbedre sin gennemsnitlige salgspris i Fællesskabet i perioden fra 2000 til undersøgelsesperioden.

- (82) I perioden 1996 til 1998 var udviklingen gunstig for EF-erhvervsgrenen trods stigende import fra Indien, da der igen var skabt redelige handelsvilkår på et ekspanderende fællesskabsmarked efter indførelsen af antidumpingtold på importen af PTY med oprindelse i forskellige lande (se nedenfor). Fra 1999 og fremefter skete der imidlertid en betydelig forværring af EF-erhvervsgrenens finansielle situation. Som nævnt begyndte salget og priserne at falde, og rentabiliteten, afkastet af investeringer og likviditeten blev alvorligt berørt. Dette faldt sammen med en periode, hvor de indiske priser faldt kraftigt, og importmængden begyndte at stige betydeligt, dvs. at importmængden fra Indien blev fordoblet i perioden 1999 til undersøgelsesperioden.

2. Følgevirksomheder af alle andre kendte faktorer

Importvarer med oprindelse i andre tredjelande

- (83) Da ingen interesserede parter fremkom med supplerende oplysninger eller bemærkninger, bekræftes konklusionen i betragtning (91) i forordningen om midlertidig told om, at importen af varer med oprindelse i Indonesien og Taiwan, sandsynligvis også har bidraget til den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen i undersøgelsesperioden.
- (84) På dette meget gennemsnitlige marked er det sandsynligt, at en omfattende lavprisimport af PTY fra et hvilket som helst oprindelsesland vil forvolde EF-erhvervsgrenen skade i en sådan grad, at den vil kunne anses for at være væsentlig. Men skal der sættes tal på virkningerne af importen fra Indien i forhold til virkningerne af importen fra Indonesien og Taiwan, er det nødvendigt at tage hensyn til den betydelige stigning i importen fra Indien i perioden 1999 til undersøgelsesperioden, både i absolutte og relative tal, og til gennemsnitsprisen på importen fra Indien i undersøgelsesperioden, som i gennemsnit var lavere end priserne på importen fra Indonesien og Taiwan, især da de pågældende priser delvis er genstand for antidumpingtold. Under disse omstændigheder kan det konkluderes, at virkningerne af importen fra Indien på ingen måde var af mindre betydning end virkningerne af importen fra Indonesien og Taiwan, og at der derfor var en reel og betydelig forbindelse mellem importen fra Indien og EF-erhvervsgrenens vanskelige situation.
- (85) Hvad angår importen fra de andre tredjelande, bekræftes i mangel af bemærkninger den foreløbige konklusion om, at importen fra disse lande ikke kan anses for at have haft skadelige virkninger for EF-erhvervsgrenen.

Andre EF-producenter

- (86) Nedenstående tabel, der er baseret på oplysninger fra visse selskaber og indeholdt i klagen, viser udviklingen i de andre EF-producenters salg og markedsandel:

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelses- periode
Tons	134 366	144 831	150 544	136 097	142 797	131 924
Markedsandel	47,0 %	42,4 %	40,8 %	38,5 %	39,6 %	38,9 %

- (87) Ovenstående viser, at de andre EF-producenters salg af PTY faldt betydeligt i perioden 1996 til undersøgelsesperioden, både i absolutte og relative tal. Desuden er det nødvendigt at nævne, at en stor del af disse EF-producenter faktisk var blandt de oprindelige klager. De pågældende selskaber var ikke i stand til at samarbejde fuldt ud i forbindelse med nærværende undersøgelse på grund af mangel på ressourcer, men gav proceduren fuld støtte og har samarbejdet helt eller delvis i forbindelse med andre lignende procedurer for nylig.
- (88) I betragtning af ovenstående konkluderes det, at de andre EF-producenter ikke har bidraget til den skade, der forvoldtes EF-erhvervsgrenen i undersøgelsesperioden.

EF-erhvervsgrenens investeringer

- (89) Flere interesserede parter hævdede, at EF-erhvervsgrenens store investeringer i den betragtede periode faktisk også var årsag til en forværring af dens finansielle situation.
- (90) Som nævnt ovenfor vedrørte EF-erhvervsgrenens investeringer en forøgelse af produktionskapaciteten. Den første forøgelse af kapaciteten blev foretaget på et tidspunkt, hvor forbruget i Fællesskabet steg, nemlig mellem 1996 og 1998. EF-erhvervsgrenen øgede derfor sin produktionsmængde og var også i stand til at øge sit salg på linje med ekspansionen på fællesskabsmarkedet. På baggrund af denne positive udvikling udvidede EF-erhvervsgrenen endnu en gang sin produktionskapacitet mellem 1999 og undersøgelsesperioden. Forøgelsen var på omkring 10 000 tons. Denne gang var EF-erhvervsgrenen imidlertid ikke i stand til at øge produktionen og salget, så den kunne udnytte den ny installerede kapacitet, og kapacitetsudnyttelsen faldt derfor kraftigt. Da PTY-industrien er en kapitalintensiv industri med store faste omkostninger, fik nedgangen i produktion og salgsmængde i perioden 1999 til undersøgelsesperioden direkte negative virkninger for EF-erhvervsgrenens finansielle situation. Det bemærkes, at prisen på den vigtigste råvare var stabil i samme periode.
- (91) Kapacitetsforøgelsen i perioden 1999 til undersøgelsesperioden havde derfor negative virkninger for EF-erhvervsgrenens finansielle situation. Det skete, fordi den faldt sammen med en nedgang i erhvervsgrenens produktion og salg. Nedgangen i salget var imidlertid forårsaget af trykket fra importen af PTY fra Indien på fællesskabsmarkedet. Selv om forbruget i Fællesskabet faldt ca. 14 000 tons i perioden 1999 til undersøgelsesperioden, steg importen af PTY fra Indien med næsten 10 000 tons i samme periode ved hjælp af en aggressiv prisførelse. Prisunderbuddet mellem importpriserne på PTY fra Indien og EF-erhvervsgrenens priser var stort, og importmængden steg i et sådant omfang, at EF-erhvervsgrenen ikke var i stand til at formindske eller i det mindste begrænse nedgangen i slag og produktion og således begrænse de negative virkninger af den installerede overkapacitet.
- (92) Det fastslås, at hvis omkostningerne i forbindelse med investeringerne og således forøgelsen af den installerede kapacitet havde negative virkninger for EF-erhvervsgrenens finansielle situation i perioden 1999 til undersøgelsesperioden, blev disse virkninger forstærket ved, at EF-erhvervsgrenen måtte reducere både salg og produktionsmængde. Grunden hertil var navnlig trykket fra lavprisimporten fra Indien, hvis mængde mere end fordobledes i samme periode, hvor der var en generel nedgang i forbruget i Fællesskabet.
- (93) Det er derfor klart, at EF-erhvervsgrenen ville have været i stand til at holde salgspriserne på 1998-niveauet og øge produktionen og salget, hvis der ikke var forekommet dumpingimport fra Indien. Dette kunne også have givet stordriftsfordele, og EF-erhvervsgrenen ville under redelige handelsvilkår have været i stand til at opsuge de fleste, om ikke alle, yderligere faste omkostninger i tilknytning i investeringerne.

Indskrænkning af efterspørgslen

- (94) Forbruget i Fællesskabet steg globalt i den betragtede periode, men faldt i perioden 1999 til undersøgelsesperioden. Også selv om denne tendens faldt sammen med nedgangen i EF-erhvervsgrenens salgsmængde, var nedgangen i salgsmængden for det første forholdsvis mere omfattende end nedgangen i forbruget i Fællesskabet. For det andet steg importen fra Indien til mere end det dobbelte i samme periode. Selv om det ikke kan udelukkes, at nedgangen i efterspørgslen havde skadelige virkninger for EF-erhvervsgrenens situation, anses dette for at have mindre betydning sammenlignet med virkningerne af dumpingimporten.

Global økonomisk nedgang

- (95) De indiske eksporterende producenter hævdede, at EF-erhvervsgrenen led skade som følge af den globale økonomiske nedgang siden udgangen af 2000, og at det var nødvendigt at tage det i betragtning og sætte tal på det med henblik på undersøgelsen af årsagssammenhængen.
- (96) For det første viser ovenstående analyse, at EF-erhvervsgrenens økonomiske situation allerede begyndte at blive dårligere inden udgangen af 2000. For det andet kunne det i forbindelse med en global økonomisk nedgang forventes, at alle aktører på fællesskabsmarkedet ville blive berørt i samme grad. Men på et tidspunkt, hvor der var nedgang på markedet, var de indiske eksporterende producenter i stand til at øge deres salg i Fællesskabet betydeligt. Som nævnt var nedgangen i EF-erhvervsgrenens salg mere omfattende end nedgangen i forbruget i Fællesskabet. Desuden er virkningerne af den globale nedgang allerede afspejlet i ovennævnte indskrænkning af efterspørgslen.
- (97) På baggrund af ovenstående konkluderes det, at selv om det ikke kan udelukkes, at den økonomiske nedgang også havde virkninger for EF-erhvervsgrenens situation, er dette af mindre betydning i forhold til de pristrykkende virkninger af dumpingimporten.

EF-erhvervsgrenens eksportresultater

- (98) De indiske eksporterende producenter hævdede, at EF-erhvervsgrenen havde mistet markedsandele, fordi den havde valgt at sælge til eksport i stedet for på hjemmemarkedet. Stigningen i EF-erhvervsgrenens eksportmængde viser, at erhvervsgrenen er konkurrencedygtig på markeder med redelige handelsvilkår. Eksporten firdobledes ganske vist i den betragtede periode, men den var stadig marginal sammenlignet med EF-erhvervsgrenens samlede salg. EF-erhvervsgrenens rentabilitet blev endvidere kun fastsat på grundlag af salget på fællesskabsmarkedet. I mangel af yderligere bemærkninger til disse afsnit bekræftes de foreløbige konklusioner i betragtning (96) til (98) i forordningen om midlertidig told.

Prisen på råvarer

- (99) Der er ikke modtaget bemærkninger til dette punkt, og konklusionerne i betragtning (93) til (95) i forordningen om midlertidig told om, at den skade, der forvoldtes EF-erhvervsgrenen, ikke kan tilskrives priserne på EF-erhvervsgrenens råvarer, bekræftes.

Andre argumenter fra interesserede parter

- (100) De indiske eksporterende producenter hævdede, at produktionsnedgangen i undersøgelsesperioden skyldtes, at en af de to EF-producenter, der udgør EF-erhvervsgrenen, bevidst havde lukket en fabrik. Undersøgelsen viste imidlertid, at der ikke var blevet lukket fabrikker i undersøgelsesperioden. Den pågældende producent bekræftede, at der ikke havde fundet nogen fabrikslukning sted, og hævdede, at enhver form for nedsættelse af produktionsmængden i undersøgelsesperioden skyldtes virkningerne af stigningen i lavprisimporteret PTY på markedet i Fællesskabet. Argumentet blev derfor afvist.

4. Konklusion om årsagssammenhæng

- (101) Som konklusion bekræftes det, at dumpingimporten havde skadelige virkninger for EF-erhvervsgrenen, især i perioden 1999 til undersøgelsesperioden, og at erhvervsgrenens situation er kendetegnet ved faldende salg, trykkede salgspriser, tab af markedsandele og forværring af den finansielle situation, navnlig med hensyn til rentabilitet og afkast af investeringer. I samme periode skete der en kraftig forøgelse af importmængden fra Indien, både i absolutte og relative tal, til priser, som det blev fastslået, udgjorde et betydeligt underbud i forhold til EF-erhvervsgrenens priser.

- (102) Følgende andre kendte faktorer blev undersøgt: import af varer med oprindelse i andre tredjelande, andre EF-producenters salg, EF-erhvervsgrenens investeringer, indskrænkning af efterspørgslen, global økonomisk nedgang, råvarepriser og EF-erhvervsgrenens eksportresultater. Det blev fastslået, at flere af disse faktorer også havde skadelige virkninger for EF-erhvervsgrenens situation. Virkningerne af disse faktorer blev imidlertid kraftigt forstærket af de betydelige negative virkninger for EF-erhvervsgrenens situation forårsaget af den voldsomme bølge af importvarer fra Indien, der, særskilt betragtet, også har forvoldt EF-erhvervsgrenen væsentlig skade.
- (103) I betragtning af ovenstående analyse, hvor der er gjort behørigt rede for virkningerne af alle kendte faktorer for EF-erhvervsgrenens situation og skelnet mellem de skadevoldende virkninger af dumpingimporten, og efter at det er sikret, at den skade, der er forvoldt af andre faktorer, ikke tilskrives dumpingimporten, bekræftes det, at disse andre faktorer ikke i sig selv ændrer det forhold, at der findes en reel og betydelig årsagsforbindelse mellem dumpingimporten og den konstaterede væsentlige skade.

I. FÆLLESSKABETS INTERESSER

- (104) På baggrund af de begivenheder, der fandt sted efter fastlæggelsen af de foreløbige undersøgelsesresultater, nemlig fabrikslukning hos Dupont SA, blev det igen undersøgt, om der trods konklusionerne om skadevoldende dumping var tvingende grunde til at fastslå, at det ikke er i Fællesskabets interesse at indføre endelige antidumpingforanstaltninger.

1. EF-erhvervsgrenen og andre EF-producenter

- (105) Som beskrevet i forordningen om midlertidig told er der ingen grund til at tvivle på EF-erhvervsgrenens levedygtighed og konkurrenceevne i en situation med normale markedsvilkår. De faktuelle forhold har imidlertid vist, at EF-erhvervsgrenens eksistens er i alvorlig fare, når der ikke findes redelige handelsvilkår. Uredelig handel på fællesskabetsmarkedet har allerede ført til lukning af Dupont SA, som ikke kunne overleve i den nuværende vigende markedssituation. Bliver der ikke indført foranstaltninger, kan det ikke udelukkes, at andre EF-producenter vil komme til at opleve det samme.
- (106) Selv om kun to EF-producenter var i stand til at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen, blev proceduren støttet af EF-producenter, som tegner sig for omkring 75 % af produktionen i Fællesskabet. Som nævnt oplevede de andre EF-producenter også en udhuling af deres markedsandele og salg på fællesskabetsmarkedet.
- (107) De foreløbige konklusioner om, at det vil være i EF-erhvervsgrenens og de andre EF-producenters interesse at indføre foranstaltninger, bekræftes.

2. Importører

- (108) Der blev ikke modtaget besvarelser fra importører eller forhandlere på det foreløbige stadium. I forordningen om midlertidig told konkluderedes det, at det ikke ville påvirke deres situation særlig meget, hvis der blev indført foranstaltninger.
- (109) I mangel af yderligere bemærkninger fra interesserede parter efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger bekræftes ovenstående konklusioner.

3. Leverandører af råvarer

- (110) I mangel af bemærkninger bekræftes den foreløbige konklusion om, at det er i leverandørindustriens interesse, at der indføres foranstaltninger.

4. Brugere

- (111) På det foreløbige stadium var der kun en bruger, som samarbejdede. I mangel af bemærkninger eller reaktioner efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger bekræftes konklusionen om, at det ikke vil skade brugernes levedygtighed og konkurrenceevne, hvis der indføres foranstaltninger.

5. Konklusion

- (112) EF-erhvervsgrenens og de andre EF-producenters eksistens vil blive bragt alvorligt i fare, hvis der ikke indføres antidumpingforanstaltninger. Dette forstærkes af, at en EF-producent for nylig måtte lukke sin fabrik i Fællesskabet på grund af uredlige handelsvilkår på fællesskabsmarkedet.
- (113) Hvis der ikke indføres endelige foranstaltninger, vil den fortsatte nedgang i EF-erhvervsgrenens rentabilitet, som konstateredes i den betragtede periode, blive yderligere forværret med risiko for flere lukninger af PTY-fabrikker i Fællesskabet.
- (114) På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen, at der ikke er nogen tvingende grunde til ikke at indføre endelige antidumpingforanstaltninger.

J. ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

1. Skadestærskel

- (115) På grundlag af metoden i betragtning (122) til (125) i forordningen om midlertidig told blev der fastlagt en skadestærskel med henblik på fastsættelse af niveauet for de endelige foranstaltninger, der skal indføres.
- (116) De indiske eksporterende producenter hævdede, at det niveau for fortjeneste, der blev anvendt til at beregne en ikke-skadevoldende pris, var blevet valgt vilkårligt, fordi det var baseret på den højeste konstaterede fortjenstmargen i den betragtede periode.
- (117) Det niveau for fortjeneste, der anvendes til beregningen af en ikke-skadevoldende pris, skal svare til et niveau, som EF-erhvervsgrenen med rimelighed kunne forvente at opnå, hvis der ikke forekom skadelig dumping. 1998 blev anset for at være et rimeligt valg af referenceår, da det blev vurderet, at importen fra Indien i det pågældende år endnu ikke havde trykket EF-erhvervsgrenens priser, og at importen fra andre lande, der var omfattet af foranstaltninger, allerede havde samme niveau som i undersøgelsesperioden. Det forhold, at en EF-producent måtte holdes uden for definitionen af erhvervsgrenen i Fællesskabet, og at der derfor blev fastsat nye tal angående fortjeneste i den betragtede periode, ændrer ikke de foreløbige afgørelser om, at det med rimelighed kunne forventes, at en sådan industri ville opnå en fortjenstmargen på 8 % under redelige markedsvilkår uden dumpingimport.
- (118) I betragtning af ovenstående bekræftes metoden til fastsættelse af skadestærskelen i betragtning (122) til (125) i forordningen om midlertidig told.
- (119) Som i forbindelse med prisunderbudsmargenerne blev skadesmargenerne også undersøgt og ændret.

2. Endelige foranstaltninger

- (120) På baggrund af ovenstående og i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, i grundforordningen bør der indføres en endelig antidumpingtold svarende til de konstaterede dumpingmargener, da de i alle tilfælde er lavere end skadesmargenerne.

(121) For så vidt angår den sideløbende antisubsidieprocedure over for Indien, må ingen vare imidlertid pålægges både antidumping- og udligningstold med det formål at afhjælpe en og samme situation, som er opstået som følge af dumping eller eksportsubsidier, jf. artikel 24, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »antisubsidiegrundforordningen«) og artikel 14, stk. 1, i grundforordningen. Det er derfor nødvendigt at fastslå, hvorvidt og i hvilket omfang subsidiebeløbene og dumpingmargenerne er opstået af samme situation.

(122) Ved Rådets forordning (EF) nr. .../2002 er der indført en endelig udligningstold svarende til subsidiebeløbet, som det konstateredes var lavere end skadesmargenen for alle eksportører. Det konstateredes, at alle de undersøgte subsidieordninger var udligningsberettigede og således udgjorde eksportsubsidier, jf. artikel 3, stk. 4, litra a), i antisubsidiegrundforordningen. De endelige dumpingmargener, der er fastlagt for de samarbejdsvillige eksporterende producenter i Indien, kan således delvis tilskrives disse eksportsubsidier. Under disse omstændigheder anses det ikke for rimeligt både at indføre udligningstold og antidumpingtold af et omfang, der fuldt ud modsvarer de endeligt fastlagte eksportsubsidiebeløb og dumpingmargener. Den endelige antidumpingtold bør derfor justeres således, at den afspejler den faktiske dumpingmargen, der foreligger efter indførelsen af den endelige udligningstold, som opvejer virkningerne af eksportsubsidierne.

(123) På grundlag af ovenstående blev den endelige told derfor fastsat som følger:

Selskab	Dumpingmargen	Endelig udligningstold for eksportsubsidier	Endelig antidumpingtold
Indo Rama Synthetics Limited	10,7 %	4,1 %	6,6 %
Reliance Industries Limited	6,1 %	0 %	6,1 %
Welspun Syntex Limited	17,0 %	9,1 %	7,9 %
Samarbejdsvillige selskaber, der ikke indgik i stikprøven	8,9 %	5,2 %	3,7 %
Alle andre selskaber	17,0 %	9,1 %	7,9 %

(124) De antidumpingtoldsatser for individuelle selskaber, der er anført i denne forordning, blev fastsat på grundlag af resultaterne af den foreliggende undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der konstateredes for disse selskaber i undersøgelsen. Disse todsatser finder (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre selskaber«) udelukkende anvendelse på import af varer med oprindelse i det pågældende land og fremstillet af selskaberne og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Importerede varer, der er fremstillet af andre selskaber, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning med navn og adresse, herunder forretningsmæssigt forbundne enheder til de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af todsatsen for »alle andre selskaber«.

(125) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle antidumpingtoldsatser (f.eks. efter ændring af den pågældende virksomheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) fremsendes straks til Kommissionen ⁽²⁾ sammen med alle relevante oplysninger, især om ændringer af selskabets aktiviteter i forbindelse med fremstilling og hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til den pågældende navneændring eller ændring vedrørende produktions- og salgsenheder. Efter behov vil Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg ændre forordningen i overensstemmelse dermed ved at ajourføre listen over de selskaber, der er omfattet af individuelle todsatser.

⁽¹⁾ EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat B, J-79 5/17, B-1049 Bruxelles.

- (126) Da der er anvendt stikprøve i dumpingundersøgelsen, er det i forbindelse med denne procedure ikke muligt at indlede en fornyet undersøgelse (ny eksportør) i henhold til artikel 11, stk. 4, i grundforordning med henblik på fastsættelse af individuelle dumpingmargener. For at sikre retfærdig behandling af eventuelle reelt nye indiske eksporterende producenter og de samarbejdsvillige selskaber, som ikke indgik i stikprøven, bør det fastsættes, at den vejede gennemsnitlige told, der indføres for sidstnævnte selskaber, også skal anvendes for eventuelle nye indiske eksporterende producenter, som ellers ville være berettiget til en individuel toldsats i henhold til artikel 11, stk. 4, i grundforordningen.

3. Opkrævning af midlertidig told

- (127) I betragtning af størrelsen af de dumpingmargener, der er konstateret, og omfanget af den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, anses det for at være nødvendigt, at de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold i henhold til forordningen om midlertidig told, dvs. forordning (EF) nr. 1412/2002, opkræves endeligt med et beløb svarende til den endelig told —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

- Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af tekstureret garn af endeløse polyesterfibre henhørende under KN-kode 5402 33 00 og med oprindelse i Indien.
- Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af følgende selskaber:

Selskab	Toldsats	Taric-tillægskode
Chhabria Polyester Corporation Mehta House, 1st Floor, 91, Bombay Samachar Marg, Mumbai 400 023, Indien	3,7 %	A388
Indo Rama Synthetics Limited 51-A, Industrial Area, Sector III, Pithampur, 453 001, Distt. Dhar, Madhya Pradesh, Indien	6,6 %	A389
Microsynth Fabrics Limited 6, Jai Tirath Mansion, Barrack Road, Behind Metro Cinema, Mumbai 400 020, Indien	3,7 %	A390
Modern Petrofils NH No 8, Baman Gam, Taluka: Karjan, Distt: Baroda 391 210, Indien	3,7 %	A391
Nova Petrochemicals Limited 402, Trividh Chambers, Ring Road, Surat, Indien	3,7 %	A392
Parasrampur Industries Limited 208, Nariman Point, Mumbai 400 021, Indien	3,7 %	A393
Reliance Industries Limited Maker Chambers IV, Nariman Point, Mumbai, 400 021, Indien	6,1 %	A394
Sarla Polyester Limited 304, Arcadia, 195 Nariman Point, Mumbai 400 021, Indien	3,7 %	A395
Supertex Industries Limited Balkrishna Krupa, 2nd Floor, 45/49, Babu Genu Road, Princess Street, Mumbai 400 002, Indien	3,7 %	A396
Welspun Syntex Limited Kamani Wadi, 1st Floor, 542, Jaganath Shankar Sheth Road, Chira Bazar, Mumbai 400 002, Indien	7,9 %	A397
Alle andre selskaber	7,9 %	A999

3. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Hvis en ny eksporterende producent i Indien fremlægger tilstrækkelig dokumentation over for Kommissionen for, at det pågældende selskab

- ikke eksporterede den i artikel 1, stk. 1, omhandlede vare til Fællesskabet i undersøgelsesperioden (1. oktober 2000 til 30. september 2001)
- ikke er forretningsmæssigt forbundet med nogen af de eksportører eller producenter i Indien, som er genstand for de ved denne forordning indførte antidumpingforanstaltninger
- faktisk har eksporteret den pågældende vare til Fællesskabet efter den undersøgelsesperiode, der ligger til grund for foranstaltningerne, eller har indgået en uigenkaldelig kontraktmæssig forpligtelse til at eksportere en væsentlig mængde til Fællesskabet

kan Rådet ved simpelt flertal efter forslag fremsat af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg ændre artikel 1, stk. 2, ved at tilføje den nye eksporterende producent på listen i nævnte artikel over de selskaber, som er omfattet af den vejede gennemsnitlige toldsats på 3,7 %.

Artikel 3

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold i henhold til forordning (EF) nr. 1412/2002 på importen af tekstureret garn af endeløse polyesterfibre henhørende under KN-kode 5402 33 00 og med oprindelse i Indien, opkræves med den toldsats, der er indført endeligt ved denne forordning.

Beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.
